

En Vaddöstjärna i början av 1900-talet

Stående Eskil Sjögren nr 2, Ragnar Westerberg nr 3.

Sittande från vänster: en av bröderna Eriksson nr. 1 och närmast framför Ragnar sitter Gustav Mattson. Om någon läsare känner igen fler av spelarna är vi tacksamma för besked.

Ragnar Westerberg från Senneby som var född 1907 hade många strängar på sin idrottslyra. Förutom den givna platsen i Väddö IF:s A-lag i fotboll, var han också en mångsidig och framgångsrik individualist i grenar som kula, diskus, spjut, längd- och höjdhopp under 1920 och 30-talet. Hans rekord i höjdhopp var fantastiska 1.80 och det stod sig som enskilt klubbrekord tills det tangerades c:a 1965 av Bertil Malmfält, då som nu sommarboende i Senneby. Även i ett större perspektiv var WIF-rekordet lysande. År 1930 blev man t.ex. svensk mästare på 1.88 m och år 1928 räckte 1.94 m för att bli olympisk mästare i Amsterdam.

Ragnar tävlade också i längdloppning på skidor, vann schackturneringar och lär även ha haft cykling på tävlingsschemat. Åtskilliga segerpokaler fyllde med tiden det westerbergska hemmet och tack vare Ragnars son, Kjell som sparat dem i alla år, kan nu WIF visa ett litet urval av dem. En dåtida roslagskändis var för övrigt Roslagsbjörnen. Han visade sin styrka genom att böja hästskor och liknande. Ragnar, som också gärna visade sin styrka fast genom lyft av 100 kilos mjölsäckar, sågs som en smidigare atlet och fick det lokala smeknamnet ”VÄDDÖLEJONET”. Ragnars fotbollsintresse svalnade aldrig och långt efter sin egen aktiva tid kunde han ses heja på sitt WIF, under de sista åren från den lokalt välkända ”Hammarbyläktaren”.

Som stimulans för besökare och lokala idrottare nu och framöver, finns denna berättelse, tillsammans med några av Ragnars priser även i Vikingahallen på WIF:s hemmaarena, Vikingalunden.

Hans-Åke Sperne, Historieberättare
2019-07-16